

Załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 5 maja 1950 r. (poz. 683).

**TYMCZASOWY STATUT ORGANIZACYJNY
MINISTERSTWA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO**

- § 1. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego składa się z:
- Gabinetu Ministra,
  - Departamentu Planowania,
  - Departamentu Organizacyjno-Prawnego,
  - Departamentu Zatrudnienia i Płac,
  - Departamentu Kontroli,
  - Departamentu Inwestycji,
  - Departamentu Produkcji i Techniki,
  - Departamentu Obrotu Towarowego,
  - Departamentu Finansowego,
  - Departamentu Kadr,
  - Departamentu Szkolenia Zawodowego,
  - Biura Budżetowo-Gospodarczego.
- § 2. Gabinet Ministra składa się z:
- Wydziału Prezydialnego,
  - Zespołu Radców Ministra,
  - Samodzielnego Referatu Prasy i Informacji,
  - Samodzielnego Referatu Kancelaria.
- § 3. Departament Planowania składa się z:
- Wydziału Planów Długofalowych,
  - Wydziału Planów Produkcyjnych,
  - Wydziału Planów Zbiorczych,
  - Wydziału Sprawozdawczości i Statystyki,
  - Samodzielnego Referatu Metodologii Planowania.
- § 4. Departament Organizacyjno-Prawny składa się z:
- Wydziału Organizacyjnego,
  - Wydziału Prawnego,
  - Wydziału Administracyjnego.
- § 5. Departament Zatrudnienia i Płac składa się z:
- Wydziału Norm Pracy,
  - Wydziału Zatrudnienia,
  - Wydziału Płac,
  - Wydziału Socjalnego,
  - Samodzielnego Referatu Układów Zbiorowych.
- § 6. Departament Kontroli składa się z:
- Wydziału Organizacji Kontroli,
  - Wydziału Rewizyjnego,
  - Wydziału Analitycznego.
- § 7. Departament Inwestycji składa się z:
- Wydziału Studiów i Programów,
  - Wydziału Planów Inwestycyjnych,
  - Wydziału Sprawozdawczości Inwestycyjnej,
  - Wydziału Zaopatrzenia Inwestycyjnego,
  - Wydziału Dokumentacji Technicznej,
  - Wydziału Wykonawstwa Inwestycyjnego,
  - Wydziału Inspekcji Inwestycyjnej.
- § 8. Departament Produkcji i Techniki składa się z:
- Wydziału Metalowego,
  - Wydziału Elektrotechnicznego,
  - Wydziału Hutniczego,
  - Wydziału Chemicznego,
  - Wydziału Odlewniczego,
  - Wydziału Energetycznego,
  - Wydziału Techniki Ruchu,
  - Wydziału Kontroli Technicznej,
  - Wydziału Racjonalizacji i Wynalazczości,
  - Wydziału Współpracy z Zagranicą,
  - Wydziału Organizacji Produkcji,
  - Samodzielnego Referatu Bezpieczeństwa Pracy,
  - Samodzielnego Referatu Ochrony Przeciwpowodziowej.
- § 9. Departament Obrotu Towarowego składa się z:
- Wydziału Zbytu i Eksportu,
  - Wydziału Zaopatrzenia i Importu,
  - Wydziału Transportu,
  - Samodzielnego Referatu Targów i Wystaw,
  - Samodzielnego Referatu Zezwoleń Rynkowych,
  - Samodzielnego Referatu Importu Inwestycyjnego,
  - Samodzielnego Referatu Umów Planowych.
- § 10. Departament Finansowy składa się z:
- Wydziału Planów Finansowych,
  - Wydziału Finansowania Produkcji i Obrotów,
  - Wydziału Cen i Kosztów,
  - Wydziału Bilansów,
  - Wydziału Organizacji Rachunkowości,
  - Samodzielnego Referatu Ubezpieczeń Rzeczowych,
  - Samodzielnego Referatu Dewizowego.
- § 11. Departament Kadr składa się z:
- Wydziału Osobowego,
  - Wydziału Kadr Metalowych i Elektrotechnicznych,
  - Wydziału Kadr Hutniczych i Chemicznych,

- Wydziału Kadr Handlowych i Narciarskich
- Wydziału Kadr Budowlano-Montażowych
- Wydziału Ewidencji Kadr,
- Wydziału „Służba Polsce”

- § 12. Departament Szkolenia Zawodowego składa się z:
- Wydziału Planowania i Statystyki Szkoleniowej,
  - Wydziału Szkół,
  - Wydziału Kursów,
  - Wydziału Finansowo-Gospodarczego Szkoleniowej,
  - Wydziału Programów i Nadzoru,
  - Wydziału Kadr Szkolenia.

- § 13. Biuro Budżetowo-Gospodarcze składa się z:
- Wydziału Budżetowego,
  - Wydziału Gospodarczego,
  - Samodzielnego Referatu Rolnego,
  - Kancelarii Głównej.

§ 14. W skład Departamentów i Biur wymienionych w §§ 3—10 i 12 wchodzi Sekretariaty, które obejmują następujące sprawy:

- a) sporządzanie planów prac i sprawozdań ogólnych z działalności Departamentu,
- b) sprawy osobowe Departamentu,
- c) sprawy budżetowo-gospodarcze Departamentu,
- d) ewidencjonowanie zarządzeń normatywnych i zbiorów wydawnictw urzędowych,
- e) sprawy kancelaryjne Departamentu.

§ 15. Szczegółowy podział czynności pomiędzy Departamenty (Biura), Wydziały i Referaty ustali Minister Przemysłu Ciężkiego.

684.

ZARZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY

z dnia 1 marca 1950 r.

w sprawie zastrzeżenia Ministrowi Oświaty wszystkich czynności nadzoru nad fundacją im. G. Narutowicza i objęcia fundacji tej w zarząd Ministerstwa.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1949 r. w sprawie przekazania wojewódzkim władzom administracji ogólnej niektórych kompetencji władz naczelnych w zakresie fundacji, darowizn i zapisów (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 343) zastrzega się Ministrowi Oświaty sprawowanie wszystkich czynności nadzoru nad fundacją im. G. Narutowicza.

Zarazem na podstawie art. 13 ust. 2 i 12 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o fundacjach i o zatwierdzaniu darowizn i zapisów (Dz. Pr. P. P. Nr 15, poz. 215) w brzmieniu, nadanym mu rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 372) ze zmianami, przewidzianymi dekretem z dnia 22 października 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 400) zarządzam objęcie fundacji tej w zarząd Ministerstwa Oświaty z dniem 1 kwietnia 1950 r.

MINISTER OŚWIATY

w/z E. Krassowska

685.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 29 marca 1950 r.

w sprawie przekazania „Lidze Lotniczej” niektórych obiektów i kredytów na cele szkolenia lotników i popierania sportu lotniczego.

W związku z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1947 r. o uznaniu „Ligi Lotniczej” za stowarzyszenie wyższej użyteczności i o rozwiązaniu stowarzyszenia „Liga Obrony Powietrznej i Przeciwwzawowej” (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 333), zarządza się w porozumieniu z Ministrami: Finansów, Obrony Narodowej i Administracji Publicznej, co następuje:

§ 1. 1. Stowarzyszeniu wyższej użyteczności „Liga Lotnicza”, zwanemu dalej „Ligą”, przekazuje się w zarząd i użytkowanie cały będący w dyspozycji Ministerstwa Komunikacji państwowy sprzęt lotniczy (samoloty i szybowce), użytkowany dotąd przez aerokluby polskie i Powszechną Organizację „Służba Polsce”, oraz wszystkie państwowe szkoły lotnicze, lotniska szkolne, treningowe i szybowiska wraz z całym należącym do nich sprzętem i urządzeniami pomocniczymi.

2. Do czasu zakończenia likwidacji „Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwwzawowej” postanowienie ust. 1 ma odpowiednio zastosowanie do obiektów nieruchomości, stanowiących majątek b. stowarzyszenia wyższej użyteczności „Liga Obrony Powietrznej i Przeciwwzawowej”. o ile obiekty te pozostają w zarządzie Ministerstwa Komunikacji (w użytkowaniu aeroklubów polskich lub Powszechniej Organizacji „Służba Polsce”).

3. „Liga” wykonując zarząd i użytkowanie wymienionych wyżej obiektów ponosi wszystkie koszty z tym związane z wyjątkiem kosztów inwestycji (§ 3).

4. „Liga” nie może bez zgody Ministerstwa Komunikacji zmieniać przeznaczenia przejętego w zarząd i użytkowanie sprzętu i obiektów, jak również usuwać z tych obiektów, celem innego użytkowania, sprzętu i urządzeń, które stanowią całość użytkową.

§ 2. Przekazanie „Lidze” sprzętu i obiektów, wymienionych w § 1, następuje w formie protokołów zdawczo-odbiorczych, podpisanych przez stronę zdającą i odbierającą w obecności delegata Ministerstwa Komunikacji.

§ 3. Inwestycje na lotniskach i szybowiskach, przekazanych „Lidze”, przeprowadza Ministerstwo Komunikacji w ramach rocznych planów inwestycyjnych w okresie planu 6-cioletniego, przy uwzględnieniu opinii „Ligi” co do kolejności wykonania inwestycji i ich rozplanowania ze względu na potrzeby szkoleniowe.

§ 4. 1. Ministerstwo Komunikacji stawia do dyspozycji Zarządu Głównego „Ligi” kredyty, figurujące w budżecie Ministerstwa Komunikacji na rok 1950, przeznaczone na cele szkolenia lotników i popierania sportu lotniczego. Wysokość sum na poszczególnych paragrafach budżetu ustala wspólnie przedstawiciele Ministerstwa Komunikacji, Ministerstwa Finansów i „Ligi”.

2. W ramach kredytów, określonych w ust. 1, „Liga” opracuje szczegółowy preliminarz wydatków i dochodów, który zostanie przedłożony do zatwierdzenia Ministerstwu Komunikacji i Ministerstwu Finansów. Kredyty będą przekazywane „Lidze” w okresach miesięcznych na konto, które „Liga” zgłosi Ministerstwu Komunikacji.

3. Wszystkie dowody rozchodowe i przychodowe „Ligi” przechowuje w swych aktach.

§ 5. Uprawnione organa i sposób sprawowania nadzoru nad sprzętem i obiektami oddanymi „Lidze” w zarząd i użytkowanie (§ 1) oraz nadzoru nad działalnością „Ligi” w zakresie przyznanych jej kredytów (§ 4) określi odrębne zarządzenie Ministra Komunikacji.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER KOMUNIKACJI

J. Rabanowski

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

K. Rokossowski
Marszałek Polski

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ W. Wolski

686.

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 maja 1950 r.

● zmianie listy przedsiębiorstw bankowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi.

Na podstawie art. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 86, poz. 584 i z 1939 r. Nr 87, poz. 549) ogłaszam, że zostały cofnięte uprawnienia agenta dewizowego, udzielone:

1) Komunalnej Kasie Oszczędności m. Gdyni — decyzją z dnia 18 października 1945 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 29, poz. 245),

2) Bankowi Ludowemu w Rybniku — decyzją z dnia 30 września 1946 r. (Monitor Polski Nr 108, poz. 201),

3) Komunalnej Kasie Oszczędności Powiatu Bystrzyckiego w Bystrzycy — decyzją z dnia 26 września 1947 r. (Monitor Polski Nr 133, poz. 832).

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

687.

UCHWAŁA

PREZYDIUM KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 4 maja 1950 r.

w sprawie upowszechnienia pracy zespołowej i dostosowania norm pracy w budownictwie do nowych metod wykonawstwa.

Rozwój współzawodnictwa pracy w budownictwie, nowe metody pracy zespołowej i osiągnięcia racjonalizatorów oraz postępująca mechanizacja budów już w ciągu roku 1949 zmieniły w sposób poważny dotychczasową organizację robót budowlanych.

Doświadczenia ubiegłego roku wskazały jednak na wady obowiązującego Katalogu Norm i Cen Jednostkowych, któ-

ry niejednokrotnie wywoływał niesłuszne proporcje w płacach poszczególnych robotników i nie pobudzał do podwyższania kwalifikacji i trwałego wzrostu wydajności pracy.

Dla stworzenia odpowiednich warunków pracy i płacy, dostosowanych do nowej organizacji metod wykonawstwa i ułatwiających upowszechnienie systemu pracy zespołowej, Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwała, co następuje:

I. Zleca się Ministrowi Budownictwa opracowanie w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Pracowników Budownictwa, projektu zmian w szczegółowym Katalogu Norm i Cen Jednostkowych i przedstawienie projektu tych zmian Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, który zmiany te zatwierdzi, działając w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

Zmiany, o których mowa wyżej, uwzględnią aktualny stan organizacji wykonawstwa robót budowlanych i wyrażą się w ustaleniu prawidłowych norm pracy, ze szczególnym uwzględnieniem zespołowego systemu pracy.

Zmiany te, zgodnie z roboczymi założeniami Komisji Norm z dnia 29 marca 1950 r. podniosą dotychczasowe normy o około %:

	deskowanie	zbrojenie	betonowanie	murarskie właściwe	murarskie transportowe	ciężkie właściwe	tylnarskie transportowe	wodno-kanalizac.	tylnarskie właściwe	elektrotechniczne
tradycyjne	12%	42%	57%	11%	13%	25%	50%	22%	12%	1%
dwójkowe				38%					71%	
trójkowe				79%				36%	80%	15%

I w związku z tym dokonana zostanie podwyżka t. zw. zachęty akordowej dla prac zespołowych w murarce, tynkarstwie i robotach wodno-kanalizacyjnych, z przeznaczeniem tej podwyżki dla kierującego zespołem.

Ponadto Katalog ten określi roboty, które winny być wykonywane wyłącznie w ściśle oznaczonym systemie zespołowym.

II. Ustala się, że Katalog Norm i Cen Jednostkowych, o których mowa w pkt. I niniejszej uchwały, wejdzie w życie z dniem 15 maja 1950 r., i z tym dniem uchylili się w drodze protokołu dodatkowego, zawartego pomiędzy zainteresowanymi przedsiębiorstwami, a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa, wszelkie dotychczas stosowane Katalogi Norm i Cen Jednostkowych w budownictwie, w szczególności Katalog, stanowiący załącznik do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7.V. 1949 r.

III. Minister Budownictwa oraz inni właściwi Ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, wydadzą w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa odpowiednie zarządzenia, zapewniające wejście w życie Katalogu z dniem 15.V. 1950 r. we wszystkich podległych im przedsiębiorstwach, które dotychczas stosowały układ zbiorowy pracy dla przemysłu budowlanego.

IV. Minister Budownictwa i inni właściwi Ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, opracują do dnia 15 maja 1950 r. plan upowszechnienia zespołowego systemu pracy dla tych robót, które w Katalogu określone zostaną jako roboty, które winny być wykonywane w systemie zespołowym.

Plan ten ustali terminy, poczynając od których prace wyznaczone w Katalogu dla systemu zespołowego będą na konkretnie określonych budowach względnie zespołach budów, wykonywane wyłącznie w tym systemie.

V. Minister Budownictwa i inni właściwi Ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, równocześnie wydadzą szczegółowe instrukcje, zapewniające:

- a) sprawną organizację robót na budowach ze szczególnym uwzględnieniem zespołowych systemów pracy, oraz
- b) właściwe zaopatrzenie budów w materiały i sprzęt.

VI. Minister Budownictwa i inni właściwi Ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, w drodze zarządzeń, wydanych w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa ustala, że:

1. Prace, objęte normami i cenami jednostkowymi, nie mogą być wykonywane i opłacane w systemie dniówkowym.

2. Postanowienia § 11 układu zbiorowego pracy w budownictwie, jako wyjątkowe, nie dopuszczają wykładni